

[Arbejdsministeren]

Jeg kan være enig i meget af det, som hr. Lawaetz var inde på, nemlig at vi også skal se på det økonomiske som noget vejledende, når vi fastholder og udbygger vort arbejdsmiljø.

Jeg kan ligeledes være helt enig i de bemærkninger, fru Lone Dybkjær gjorde indledningsvis, nemlig at det, regeringen ønsker, som der også står i de første linjer af redegørelsen, er at fastholde den overordnede målsætning: at arbejde for en forbedring af sikkerhed og sundhed på arbejdsmiljøområdet, således som der står i loven og de ting, der var forudsætningerne før lovens vedtagelse. Forudsætningerne for lovens vedtagelse var, at der skulle ske en forbedring af miljøet – sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet – over for hensynet til virksomhedernes behov for at kunne planlægge og tilrettelægge deres drift på baggrund af en harmonisk udvikling, men også, at man ved reglernes udformning måtte lægge afgørende vægt på de udtalelser, der kommer fra arbejdsmarkedets parter om de økonomiske konsekvenser af reglerne. Det mener jeg faktisk var det, de, der stemte for loven i sin tid, gik ind for, og det går regeringen også ind for.

Jeg er som tidligere sagt enig med fru Lone Dybkjær i, at den teknologiske udvikling simpelt hen går så hurtigt, at vi løbende må følge udviklingen på området og finde ud af, hvad det er for nogle områder, vi skal justere.

Kemiske stoffer tror jeg vi alle er enige om skal prioriteres højt, men det er selvfølgelig også rigtigt, at vi ikke må glemme de andre områder. Jeg synes selv, at jeg har set mange eksempler på, at folk har fået højeste eller mellemste invalidepension, fordi de har været beskæftiget inden for en bestemt branche, og det kan altså ikke være meningen, at man skal ende sådan, fordi man har en bestemt uddannelse inden for et bestemt område.

Så skal jeg lige til sidst sige noget om den berømte madelevator, som er gået igen flere gange. I hvert fald én madelevator har også været inde at vende hos mig, og én har været inde at vende hos direktøren for arbejdstilsynet. Jeg lavede en løsning, som hed, at de pågældende kunne få en vejledning, og så kunne de selv foretage det fornødne tilsyn med elevatoren en gang om måneden, så der kan altså findes en smidig løsning. Jeg er

enig i, at det er sådan nogle småting, der kan være med til at skabe irritation omkring det arbejdsmiljø, som vi alle sammen ønsker at fastholde og forbedre.

Taanquist (S):

Det er lykkedes ministeren og ordførerne for regeringspartierne og de partier, der støtter regeringen, at lægge et sløringsnet over, hvad det her egentlig drejer sig om. Alle de indlæg, der har været her, har været så pæne og velformede, at man næsten skulle tro, der var ved at ske store fremskridt. Men heldigvis foreligger det, vi diskuterer, nemlig arbejdsmiljøredegørelsen, i skriftlig form, og en del af siderne er oven i købet læselige, så den kan man ikke løbe fra. Det, vi taler om, er imidlertid ikke de mange smukke ting, som er blevet fremhævet her, men et tilbageskridt og en forringelse af arbejdsmiljøet.

Arbejdsministeren – jeg ved ikke, hvordan jeg skal udtrykke det – undskylder sig med eller påstår, at man dog har vist god vilje, og nævner så en række bekendtgørelser, som er udsendt. Nu er min hukommelse måske ikke så god på det område, men arbejdsministeren nævnedes bekendtgørelsen om stoffer og materialer. Var det ikke den forrige regering, der udsendte den? Malerbekendtgørelserne? Var det ikke den forrige regering, der udsendte dem? Kloakbekendtgørelsen? Var den ikke i hvert fald gjort færdig til udsendelse af den forrige regering? Blev den ikke trukket tilbage af arbejdsministeren? Bekendtgørelsen om arbejdets udførelse er vel også fra den forrige regerings tid. I øvrigt har det konservative folkeparti konsekvent stemt imod alt, hvad der var på arbejdsmiljøområdet.

Arbejdsministeren kommer igen ind på § 9-sikkerhedskursernes område og siger, at de på visse områder har vakt irritation. Det er da muligt. Men kunne man så ikke nøjes med at ændre dem i stedet for at afskaffe dem? Det ville dog være mere regelret at gøre det.

Tilbage står nu én ting, der er helt sikker, og det er, at vi hver dag invaliderer mennesker på grund af et dårligt arbejdsmiljø, og en anden, som er aldeles usikker: de besparelser, som hele arbejdsministerens redegørelse bygger på. Det er meget tvivlsomt, om der i det hele taget er besparelser her, for sam-